

VERSLAAFD?? ÉCHT NIET!!

Over belangstelling viel niet te klagen, foto José van Doorn

Trui

Hoe is het mogelijk dat een “normaal”, weldenkend mens dag-in dag-uit bij de computer zit om te kijken wat een paar steenuiltjes doen? Ik zal een poging ondernemen om dat uit te leggen. In het begin (voor mij was dat na het eerste eitje) kijk je alleen 's avonds even om te zien of er nog een eitje is bijgekomen. Dan blijkt op een gegeven moment dat het totaal blijft steken bij 4 eitjes. Het is logisch om dan ook te willen weten of die eitjes allemaal uit zullen komen. Je moet dus wel elke dag kijken of de eitjes goed bebroed worden. Eitjes die te lang alleen en dus onbedekt worden gelaten, koelen te veel af en ja, dan kan het natuurlijk fout aflopen.

Wil je het echt goed in de gaten houden dan moet je zeer regelmatig

kijken. Omdat kijken alleen, niet zo gezellig is, waag je voorzichtig een poging op het forum. Daar tref je dan meer gelijkgestemde zielen, die ook willen weten hoe de uiltjes het er vanaf zullen brengen. Het blijken niet alleen gelijkgestemde zielen, maar ook nog eens heel gezellige mensen te zijn en ja, dan zit je natuurlijk al snel een tijdje te praten. Niet alleen over de uiltjes, maar ook over andere leuke zaken. Elke ochtend, meteen na de nodige huishoudelijke werkzaamheden, gaat de computer aan en die gaat pas weer uit als het tijd is om naar bed te gaan. Het is buitengewoon interessant om te zien hoe de uiltjes de dag doorkomen, wat er door wie aan voer wordt gebracht of gehaald. Je leert zo vreselijk veel over deze kleine, maar oh zo lieve en aabare vogels. Spoedig is het zo dat de computer al aangaat

vòòr dat je de huishoudelijke werkzaamheden hebt verricht, want ja, je wilt toch niks missen. Misschien wordt er in de tijd dat je niet kijkt, wel weer een ongewenste bezoeker (kerkuil of kauwtje) weg gevochten. Het is zo belangrijk dat het vrouwtje in alle rust kan broeden, dus daar wil je dan voor zorgen. Natuurlijk weet je dat je dat vanaf de computer niet kunt, maar je kunt eventueel een berichtje sturen naar STONE als er echt iets aan de hand zou zijn.

Wanneer de eitjes zijn uitgekomen, wil je er ook zeker van zijn dat de kleintjes goed groeien en voldoende te eten krijgen. Soms lijkt het of je ze per uur groter ziet worden en als je een keer een dag niet kunt kijken, dan maak je je gewoon zorgen of het wel goed gaat. Het is alsof je je kind in de steek hebt gelaten zo'n dag. Bovendien is het voor STONE belangrijk dat ze te weten komen hoeveel en wat voor voedsel de kleintjes krijgen. Dus wil je

erbij zijn en helpen tellen, hoeveel wommen en wammen, meikevers en andere insecten of wormen er worden aan gebracht. Er blijft uiteindelijk maar weinig tijd over voor andere zaken zoals huishoudelijke werkzaamheden. Die zijn gewoon even minder belangrijk geworden en eigenlijk vond je al die dagelijkse bezigheden toch al niet leuk, dus dit hele steenuilengebeuren is een zeer welkome afleiding geworden. Nieuwsgierigheid en de wens dat de kleine uitjes een mooie, gezonde toekomst tegemoet gaan, maken dat je blijft kijken, dag in, dag uit. Net zo lang tot ze zijn uitgevlogen. Maakt je dat tot iemand die verslaafd is? Dat dacht ik niet, want verslaafd zijn is iets heel negatiefs en hoe kan het kijken en genieten van steenuiltjes nou negatief zijn? Het maakt je wel tot een zeeeeeeeeeeeeeeeer geïnteresseerde, zeeeeeeeeeeeeeeeer regelmatige kijker!

Maar verslaafd?? Ècht niet!!

Zelfs de televisie toonde belangstelling Foto: José van Doorn